

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-384/11

Safa Nicu Sepahan Co.

v.

Rada Evropské unie

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Nesprávné posouzení skutkového stavu — Právo na účinnou soudní ochranu — Návrh znějící na náhradu škody“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 25. listopadu 2014

1. *Žaloba na neplatnost — Žalobní důvody — Zneužití pravomoci — Pojem*
2. *Evropská unie — Soudní přezkum legality aktů orgánů — Omezující opatření vůči Íránu — Opatření přijatá v rámci boje proti šíření jaderných zbraní — Rozsah přezkumu*
(Článek 275 druhý pododstavec SFEU; Listina základních práv Evropské unie, článek 47; rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP)
3. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Škoda — Příčinná souvislost — Nesplnění jedné z podmínek — Zamítnutí žaloby na náhradu škody v plném rozsahu*
(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)
4. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Omezený nebo žádný prostor pro uvážení unijního orgánu při přijímání aktu — Nutnost vzít v úvahu kontextuální hlediska*
(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)
5. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Právní norma, která přiznává práva jednotlivcům — Pojem — Podmínky týkající se přijetí omezujících opatření vůči Íránu — Zahrnutí*
(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 961/2010 a č. 267/2012)
6. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Skutečná a určitá újma — Důkazní břemeno*
(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)
7. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Příčinná souvislost — Pojem — Důkazní břemeno*
(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)

8. *Mimosmluvní odpovědnost — Újma — Nahraditelná újma — Nemajetková újma způsobená zveřejněním v Úředním věstníku omezujících opatření, která ohrožují dobrou pověst subjektu, na který se vztahují — Zahrnutí*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 961/2010 a č. 267/2012)

9. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Skutečná a určitá újma způsobená protiprávním aktem — Nemajetková újma způsobená přijetím a zachováním v platnosti omezujících opatření — Zrušení napadeného aktu, které nezajišťuje přiměřenou nápravu nemajetkové újmy*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 961/2010 a č. 267/2012)

10. *Mimosmluvní odpovědnost — Újma — Nahraditelná újma — Pojem — Přerušování vztahů s dodavateli — Vyloučení*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)

11. *Mimosmluvní odpovědnost — Újma — Náprava — Úroky z prodlení — Způsob výpočtu*

(Článek druhý pododstavec SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 30)

2. Soudy Evropské unie musí v souladu s pravomocemi, které jim jsou na základě Smlouvy o FEU svěřeny, zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu. Mezi tato základní práva zejména patří právo na účinnou soudní ochranu.

Účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vyžaduje mimo jiné, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se předmětný akt, který se dotýká osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, o něž se uvedený akt opírá, tak, aby se soudní přezkum neomezil na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podloženy.

Unijní soud musí v rámci tohoto přezkumu za tímto účelem případně vyzvat příslušný unijní orgán, aby předložil důvěrné i nedůvěrné informace a důkazy, které jsou pro takový přezkum relevantní. V případě zpochybnění legality je totiž úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podloženy, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podloženy nejsou.

(viz body 32–36)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 47, 48)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 50–55)

5. Přestože je základním předmětem nařízení č. 961/2010 a č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu umožnit Radě ukládat určitá omezení práv jednotlivců za účelem zabránění šíření jaderných zbraní a jeho financování, je základním předmětem ustanovení, která taxativně uvádějí podmínky, za nichž jsou taková omezení povolena, *a contrario* ochrana individuálních zájmů dotčených jednotlivců omezením případů použití, rozsahu nebo intenzity omezujících opatření, která mohou být ve vztahu k nim právoplatně přijata.

Taková ustanovení tak zaručují ochranu individuálních zájmů osob a subjektů, které by mohly být dotčeny, a proto je třeba je považovat za právní pravidla, jejichž předmětem je přiznání práv jednotlivcům. Pokud totiž nejsou dotčené hmotněprávní podmínky splněny, má dotčená osoba nebo subjekt právo, aby nebyl předmětným opatřením podroben. Takové právo nezbytně znamená, že se osoba nebo subjekt, jenž je podroben omezujícím opatřením za podmínek nestanovených dotčenými ustanoveními, může domáhat náhrady škodlivých následků těchto opatření, jestliže se prokáže, že se jejich uplatnění odvíjí od dostatečně závažného porušení Radou použitých hmotněprávních norem.

(viz body 56–58)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 70)

7. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 71)

8. Pokud se na určitý subjekt vztahují omezující opatření z důvodu, že údajně poskytl podporu šíření jaderných zbraní, je tento subjekt veřejně spojován s jednáním, které je považováno za závažné ohrožení mezinárodního míru a bezpečnosti, což má za následek jeho zostuzení a vzbuzení nedůvěry vůči němu, a tím je zasaženo do jeho dobré pověsti, což mu působí nemajetkovou újmu.

Zostuzení a nedůvěra způsobené omezujícími opatření se totiž netýkají hospodářských a obchodních schopností dotčeného subjektu, ale týkají se jeho vůle být zapojen do činností, které považuje mezinárodní společenství za zavrženíhodné. Dotčený subjekt je tak dotčen nejen ve sféře běžných obchodních vztahů. Ohrožení dobré pověsti dotčeného subjektu je kromě toho tím závažnější, že vyplývá nikoliv z vyjádření osobního názoru, ale ze zaujetí oficiálního stanoviska unijního orgánu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* a spojeného se závaznými právními následky.

V tomto ohledu platí, že zveřejnění omezujících opatření je nedílnou součástí postupu jejich přijímání, vzhledem k tomu, že podmiňuje jejich vstup v platnost vůči třetím osobám. Za těchto okolností není zveřejnění uvedených opatření v *Úředním věstníku* okolností, která by mohla přerušit příčinnou souvislost mezi přijetím a zachováním dotčených omezujících opatření a ohrožením dobré pověsti dotčeného subjektu.

(viz body 80, 82–84)

9. Vynětí subjektu ze seznamu subjektů zapojených do šíření jaderných zbraní může představovat formu nápravy nemajetkové újmy, kterou tento subjekt utrpěl, jelikož je v rozsudku určujícím neplatnost konstatováno, že její spojení se šířením jaderných zbraní je neodůvodněné, a tudíž protiprávní.

Pokud tvrzení, že uvedený subjekt je zapojen do šíření jaderných zbraní, ovlivnilo chování třetích subjektů, které se většinou nacházejí mimo Evropskou unii, vůči němu, může vynětí tohoto subjektu ze seznamu snížit výši přiznávané náhrady újmy, avšak nemůže představovat úplnou nápravu utrpěné

újmý. Tyto následky nemohou být přitom zcela vyváženy tím, že se *a posteriori* určí, že uvedené zařazení bylo protiprávní, jelikož přijetí omezujících opatření vůči subjektu přitahuje větší pozornost a vyvolává více reakcí, zejména mimo Unii, než jejich následné zrušení.

Kromě toho tvrzení, které použila Rada vůči dotčenému subjektu, je zvláště závažné, jelikož jej spojuje s iránským šířením jaderných zbraní, a sice s činností, která podle Rady představuje nebezpečí pro mír a mezinárodní bezpečnost.

(viz body 86–89)

10. V oblasti mimosmluvní odpovědnosti Unie nepředstavuje odmítnutí dodat výrobky jako takové škodu. Tato škoda totiž vznikne pouze tehdy, pokud se odmítnutí odrazí v hospodářských výsledcích dotčené společnosti. Je tomu tak zejména tehdy, je-li společnost nucena koupit stejné výrobky za méně výhodných podmínek u jiných dodavatelů nebo způsobí-li odmítnutí dodávky zpoždění v plnění smluv uzavřených se zákazníky, a v důsledku toho jsou společnosti uloženy peněžité sankce. V případě, že nelze najít alternativního dodavatele, mohou být stávající smlouvy rovněž vypovězeny a dotčená společnost se nemůže účastnit probíhajících zadávacích řízení.

(viz bod 110)

11. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 151)